

Від головного редактора

Шановний читачу!

За два роки існування зареєстрований у міністерстві юстиції України в статусі наукового журналу «Український інформаційний простір» ствердився й індексується в науково-метричних базах даних авторитетних у науковому світі 14-ти мережевих платформ і каталогів. Серед них — Index Copernicus, Academic Resource Index, PKP Index, Polska Bibliografia Naukowa.

Ще один аргумент, який засвідчує серйозність намірів редакції журналу та його засновника — Київський національний університет культури і мистецтв — вивести проблематику не абстрактних соціальних комунікацій, а саме українського інформаційного поля на міжнародний обшир: обсяг текстів англійською мовою доведений редакцією до 40 відсотків.

Чергове число журналу наповнене низкою статей, які, на думку редакції, матимуть заслужений розголос у науковому товаристві.

Привертаю увагу до публікацій основного розділу — «Актуальні проблеми українського інформаційного простору». Відкривається він статтею професора Михайла Поплавського «Культурно-мистецька освіта в Україні як «м'яка» дипломатія у світовому цивілізаційному процесі початку XXI століття». На матеріалах низки оригінальних творчих проектів КНУКІМу автор аналізує особливості формування нових стратегій і брендів у сучасній соціокультурній сфері.

Своєрідною науковою сенсацією стане першопублікація в цьому числі важливого документа із колишніх спецфондів Львівського історичного архіву. Йдеться про судову справу, пов'язану з друкарнею львівського міщанина Степана Дропана у Львові 1460 року — за 114 років до приходу туди російського першодрукаря Івана Федоровича і випуску ним 1574 року львівського «Апостола». Оприлюднення цього документа українською і англійською мовами в перекладі з давньої латини дає підстави поставити крапку в заполітизованій дискусії про те, хто першим почав друкувати книжки — українці чи росіяни й переглянути затверджену в Москві періодизацію розвитку друкарства на українських теренах та ствердити значно ранішу дату його заснування. У цьому контексті належить висловити велику подяку професорові з Житомира Михайлові Лецькіну за переклад цього документа із латини зі значними польськими домішками.

У статті Ігоря Парфенюка «Українізація культурного простору України в системі інформаційної безпеки держави» подані результати дослідження однієї показової новочасної тенденції: сепаратизм, несприйняття української державності, символів, культури українсь-

кого народу переважно виникає на території, де домінує чужа мова і навпаки: там де домінує українська, таких проблем не виникає.

Авторами цього числа стали три шановані в наукових колах зарубіжні члени редколегії.

Професорка з Вільнюса Габія Банкаускайте на основі аналізу паралелей у листах («особистих документах») і поезії класика литовської літератури Баліса Сруоги відкриває низку цікавих зв'язків: між побудовою індивідуального мовного світогляду, проявами особистої ідентичності та пошуком форм творчості індивіда.

Професорка з Варшави Валентина Соболь знайомить із публіцистикою польської та американської письменниці Олександри Зюлковської, в якій присутні українські мотиви. Фрагмент перекладу однієї з повістей цієї авторки — «Кая від Родослава», де правдиво описані події на Волині в роки Другої світової війни, дослідниця вмістила свого часу в журналі «Київ».

Володимир Іваненко (Вашингтон, США) аналізує проблему українізації інформаційного простору як фактор суверенітету й посилення інформаційної безпеки України.

У розділі «Теорія і практика сучасної журналістики та видавничої справи» привернуть увагу читачів статті дослідниці зі львівського університету Оксани Білоус про свободу слова і стандарти журналістської творчості у зв'язку із гібридною війною Росії проти України та киянки Оксани Гарачковської про проникнення літературного жанру анекдота на газетні шпальти.

Маловідомі сторінки з історії української журналістики презентують у своїх працях Михайло Лецькін (канадський журнал «Слово Істини») та Алла Николаєнко (діаспорні ЗМІ та видавництва).

Хочеться привітати в колі наших нових авторів знаних дослідників Сергія Болтівця з Києва та Галину Дегтярьову з Харкова.

Маємо намір підсилувати перспективну й актуальну проблематику досліджень у розділі «Мережеві видання». Нині ж із розвідкою про проблеми взаємодії користувачів і цифрових ЗМІ у контексті проектування інтерфейсів тут виступає Сергій Шашенко.

І насамкінець про новий розділ журналу — «Молода журналістська наука». Він буде відданий кращим набуткам магістрантів із різних українських вишів. Нині такої честі удостоїлися два магістри із КНУКІМу — Катерина Дмитренко і Андрій Лагута.

**Микола Тимошик,
головний редактор
«Українського
інформаційного простору»**